

Spotkanie ambasadora Hiszpanii z prezydentem i premierem Litwy

„Więcej Europy”

— W okresie przewodnictwa Hiszpanii w Unii Europejskiej kraj nasz będzie przestrzegał 6 podstawowych zasad: walka z terroryzmem, poszerzenie UE, utwierdzenie funkcjonowania euro, stabilność gospodarcza i dobrobyt społeczny, zwiększenie wagi Unii Europejskiej w świecie, przyszłość UE i przystosowanie instytucji unijnych do poszerzonego — o nowych członków — stanu — powiedział wczoraj podczas spotkania z prezydentem i premierem kraju ambasador Hiszpanii Jose Pons Irazazabal.

Jak wiadomo, od 1 stycznia do 31 czerwca bieżącego roku „pierwsze skrzypce” w kierowaniu Unią Europejską gra Hiszpania. Nic więc dziwnego, że pierwsze osoby Litwy — kraju aspirującego do tego europejskiego „raju” — miały wczoraj spotkanie z pełnomocnym i nadzwyczajnym przedstawicielem Hiszpanii (z siedzibą w Kopenhadze) na Litwę. Senor Irazazabal zapoznał prezydenta Valdasą Adamkusa i premiera Algirdasą Brazauskasą z wytycz-

nymi jego kraju w czasie przewodnictwa Hiszpanii we władzach UE. Podczas spotkania ambasador zapewniał, że Hiszpania opowiada się za poszerzeniem Unii Europejskiej i wejściem doń Litwy — kraju — który uczynił w tej sprawie duże postępy. Zasadą przewodnictwa Hiszpanii w Unii Europejskiej będzie hasło „Więcej Europy”. Prezydent Adamkus, podkreślił z kolei, że Litwa ma jeszcze przed sobą najtrudniejsze rozdziały negocjacyjne, a wśród nich — problem zamknięcia Ignalińskiej Siłowni Atomowej. Kontynuując temat tej siłowni premier Brazauskas stwierdził, że nie odrzuca stanowiska UE, żądającej zamknięcia siłowni — w tej sprawie rząd w najbliższym czasie zamierza wystąpić do Sejmu z wnioskiem o rozpatrzenie konkretnej daty zamknięcia elektrowni. Mimo to szef gabinetu ministrów akcentował, że rozwiązanie tego problemu powinno być wsparte finansowo przez kraje Unii.

Na zakończenie ambasador Hiszpanii Jose Pons Irazazabal

Podczas spotkania ambasador Jose Pons Irazazabal zapewniał, że Hiszpania opowiada się za poszerzeniem Unii Europejskiej i wejściem doń Litwy. Fot. ELTA

stwierdził, że doświadczenie jego kraju z ostatnich dziesięciu lat wskazuje, że członkostwo w Unii Europejskiej pozytywnie wpływa na jego

rozwój gospodarczy, więc poszerzenie Unii pójdzie tylko na korzyść każdemu państwu europejskiemu. Paweł Kobak

Zwycięzcy konkursu zostali uhonorowani

By miasto było piękniejsze

Moment wręczenia Dyplomów Honorowych był też okazją do rozmowy z merem stolicy. Fot. Marian Paluszkiwicz

Przyjemne chwile przeżyli wczoraj wszyscy, którzy przyszli na uhonorowanie zwycięzców przedświątecznego konkursu upiększenia stolicy. Jest to już dobra tradycja Wilna, a pierwsze konkursy upiększenia witryn sklepowych rozszerzyły się o upiększenie całych budynków.

Należy jeszcze dodać, że z roku na rok są realizowane coraz ciekawsze projekty.

Wystarczy przypomnieć dwa śliczne białe żywe kroliczki, które w przededniu świąt usadowiły się w salonie handlowym ZSA „Omni-tel” przy alei Giedymina 12. Nie tylko dzieci wystawały przed tym ślicznym żywym obrazkiem, ale też dorośli.

Tradycyjne ozdoby choinkowe,

gałązki świerku, cudenka z papieru — zresztą wszystkich tych pomysłów nie da się wliczyć!

Najciekawsze propozycje zostały wyróżnione. Właśnie wczoraj w pokoju gościnnym samorządu miasta Wilna zebrali się zwycięzcy tego konkursu. Z rąk mera Artūrasa Zuokasa otrzymali oni dyplomy honorowe, piękne kwiaty i, oczywiście, słowa podziękowań.

— Sam fakt, że dzięki waszym poczynaniom miasto wyglądało bardziej świątecznie — niezmiernie cieszy. Bo od nastroju miasta zależy również nastrój jego mieszkańców. A te piękne witryny były też przynętą, chciało się do tak wystrojonych sklepów wstąpić — powiedział gospodarz imprezy.

(Dokończenie na str. 2)

Troska o zatrudnienie

„Dni rynku pracy” w więzieniu

Departament Więziennictwa i Litewska Giełda Pracy spróbują pomóc w znalezieniu pracy wychodzącym na wolność więźniom.

Wczoraj dyrektor departamentu Jonas Blaževičius i dyrektor generalny Litewskiej Giełdy Pracy Vidas Šlekaitis podpisali umowę o współpracy.

W terytorialnych giełdach pracy co roku rejestruje się około 8 tys. osób po odbyciu terminów kary. Z nich tylko 10 proc. — około 800 — znajduje zatrudnienie.

„Jeszcze przed wyjściem na wolność poinformujemy ich, jakie zawody na rynku pracy cieszą się największym popytem. Główną przyczyną braku zatrudnienia skazanych jest to, że nie mają żadnego zawodu” — powiedział dziennikarzom Šlekaitis.

W koloniach przedstawiciele giełd pracy zorganizują „Dni rynku

pracy”, podczas których skazani będą mogli skorzystać z porad dotyczących wyboru zawodu.

Šlekaitis twierdzi, że „należy nastawić człowieka na aktywność — poszukiwanie pracy, nie zaś pasywność — otrzymanie zasiłku”.

Na zlecenie Ministerstwa Opieki Społecznej i Pracy naukowcy Instytutu Pracy i Badań Społecznych w lipcu-październiku ub. roku w sześciu zakładach więziennych rozmawiali z 1,5 tys. więźniów, którzy kończyli odbywanie kary.

„Badania socjologiczne potrzeb socjalnych i zawodowych osób skazanych” wykazały, że z 1,5 tys. przesłuchanych osób zdecydowana większość — prawie 84 proc. — na wolności chciałaby otrzymać od państwa zapomogę pieniężną. Zaledwie 57 proc. życzyło pomocy w znalezieniu pracy.

(Dokończenie na str. 2)

Dyrektor generalny Litewskiej Giełdy Pracy Vidas Šlekaitis i dyrektor Departamentu Więziennictwa Jonas Blaževičius podpisali umowę o współpracy. Fot. ELTA

W NUMERZE

Aktualności — 3

Zauroczeni urodą Polek

Wielkie show „Kuriera Wileńskiego”, które odbyło się w ubiegłą niedzielę w Domu Kultury Polskiej, tak się spodobało kierownictwu salonu odzieży francuskiej d'Alby, że postanowiono dodatkowo ufundować nagrodę tej, która zdobyła tytuł „Dziewczyny Kuriera”. Wczoraj Elżbieta Klukowska mogła wybrać sobie strój, który jej najbardziej się spodobał.

Praworządność — 5

Zabity w stylu mafii

Funkcjonariusze już od kilku miesięcy wiedzieli, że Janonis został zamordowany, wepchnięty do beczki i utopiony. Najprawdopodobniej o tym opowiedział były członek gangu „tulpinasów”, który zgodził się współpracować z instytucjami praworządności.

Na luzie — 6

Piwo, mąka, rogi, ogony

Impreza „Velnių malūnas” stała się już przeszłością. Tradycyjny i świąteczny festiwal muzyki twardej „Velnių malūnas” spełnił swą misję — dał szansę wyjścia z podziemia muzycznego nowym zespołom o nietradycyjnej muzyce.

Być kobietą — 7

Nie oczekuj cudów

Wiele małżeństw trwa przez długie lata, ale są też takie, które rozpadają się z byle powodu. Co przesądza o trwałości lub rozpadzie związku? Od czego zależy szczęście w miłości?

Samo życie — 9

Reformy w imię pokoju społecznego?

Rozmowa z Algirdasem Syssem, przewodniczącym sejmowego komitetu ds. społecznych i pracy.

Sentencja

Niewyczerpany jest język dyplomatów. Gdy tylko sfalszują jakieś stare prawo, natychmiast wynajdą na to jakieś nowe wyrażenie.

JOHANN NESTROY

Porady byłego premiera obecnemu rządowi

Apel o naprawienie błędów

Liberałowie apelują do rządu, aby podczas prywatyzowania „Lietuvos dujos” nie tylko dążyć do jak najwyższej ceny, ale też zatroszczyć się o inwestycje dla spółki.

Na wczorajszej konferencji prasowej w Sejmie lider opozycyjnej partii liberałów, były tymczasowy premier Eugenijus Gentvilas wezwał rząd do „naprawy tego błędu”.

Jak wiadomo, rząd postanowił, że w ocenie ofert spółek, ubiegających się o prywatyzację „Lietuvos dujos”, głównym kryterium jest jak najwyższa cena sprzedawanych akcji. Tymczasem planowane inwestycje uwzględnione zostaną tylko w tym przypadku, jeśli zaofiarowane zostaną dwie jednakowe ceny.

„Dziś rząd uwypukla tylko jedno kryterium – cenę, którą otrzymamy dzisiaj na załatwienie istniejących obecnie dziur, nie myśląc o przyszłości. Jest to rażący błąd – oburzał się Gentvilas.

„Sądzę, że rząd zrozumie i naprawi ten błąd” – dodał.

Jak powiedział Gentvilas, jeśli nie zrobi się tego jeszcze przed sprzedażem części akcji „Lietuvos dujos”, przeznaczonych dla strategicznego inwestora zachodniego, z czasem ewentualne inwestycje w to przedsiębiorstwo może zablokować rosyjski dostawca gazu, którym najprawdopodobniej będzie

koncern „Gazprom”. Były tymczasowy premier zaznaczył, że gdyby zechciano inwestować w sprywatyzowaną spółkę „Lietuvos dujos” poprzez dodatkową emisję akcji, „Gazprom” mógłby zablokować takie posunięcie. Dla zatwierdzenia emisji potrzeba dwóch trzecich głosów czyli około 66,7 proc.

Tymczasem rosyjskiemu dostawcy gazu planuje się sprzedać 34 proc. akcji „Lietuvos dujos”.

„Gazprom” uzyskuje prawo weta, a przedsiębiorstwo może stracić niezbędne dla inwestycji środki, ponieważ rząd, prywatyzując „Lietuvos dujos”, nie stawia inwestycji jako niezbędnego warunku – powiedział liberał.

Jednocześnie Gentvilas zaznaczył, że, w jego przekonaniu, prywatyzować „Lietuvos dujos” należy z myślą o modernizacji przedsiębiorstwa i zwrotu blisko 400 mln litów jego długów.

W przetargu sprzedaży pakietu 34 proc. akcji „Lietuvos dujos” strategicznemu inwestorowi zachodniemu uczestniczą francuski koncern „Gaz de France” oraz konsorcjum niemieckich spółek „Ruhr-gas” i „E. ON Energie”.

Wstępne oferty inwestorzy mają zgłosić w dniach 18-19 lutego, a ostateczne – 1-2 kwietnia.

(BNS)

Współpraca liberałów i centrystów

W oczekiwaniu wyborów

Obrađujący w środę zarząd Litewskiego Związku Liberałów (LZL) postanowił dążyć do ściślejszej współpracy ze Związkiem Centrum (ZC) podczas przyszłych wyborów do samorządów i Sejmu, ale żadnych konkretnych decyzji jeszcze nie podjął.

– Rozważamy możliwość współpracy podczas zbliżających się wyborów do samorządów i Sejmu, ale na razie bez konkretów – powiedział przewodniczący LZL Eugenijus Gentvilas.

Jak poinformował Gentvilas, w przyszłym tygodniu zarząd LZL zamierza zatwierdzić zasady negocjacji z ZC. O ile wiadomo, LZL i ZC utworzyły grupy robocze, które będą negocjowały na temat możliwej współpracy.

W tym tygodniu możliwości współpracy z LZL rozważał również zarząd ZC. Przewodniczący zarządu ZC Algis Čaplikas stwierdził, że na razie ograniczono się tylko do omawiania równych możliwości, a żadnych decyzji nie powzięto. Członek zarządu ZC Virginijus Martišauskas w mediach oświadczył, że rozważa się możliwość przyłączenia się przedstawicieli ZC w Sej-

mie do frakcji liberałów. Čaplikas nazwał to „jednym z rozważań”.

W Sejmie jest trzech przedstawicieli ZC, którzy obecnie z trzema przedstawicielami nowoczesnej chadecji oraz dwoma przedstawicielami Akcji Wyborczej Polaków na Litwie stanowią frakcję połączoną.

Gdy w końcu ubiegłego roku z frakcji liberałów wycofało się 11 członków, pozostało w niej 23 parlamentarzystów.

Jeden spośród tych, którzy się wycofali – Juozas Raistenskis – przeszedł do rządzącej frakcji koalicji socjaldemokratycznej, a pozostałych dziewięciu liberałów wspólnie z ekspremierem Rolandasem Paksasem postanowiło założyć nową frakcję sejmową.

Za najbardziej realną centryści i liberałowie uważają współpracę w przyszłych wyborach samorządowych, przewidzianych na początek 2003 roku.

W wyborach samorządowych współzawodniczą nie poszczególni kandydaci, lecz listy partyjne, toteż jako jedną z możliwości współpracy rozważa się możliwość sporządzenia wspólnych list kandydatów.

(BNS)

Ku uwadze Czytelników!

15-minutową relację z przebiegu finału konkursu „Dziewczyna Kuriera 2001” będzie można obejrzeć już w najbliższą sobotę (12 stycznia) na kanale LRT o godz. 8.30. Powtórka tej audycji przewidziana jest na wtorek, 15 stycznia na godz. 13.00.

Pełną – prawie 2-godzinną – relację z konkursu „Dziewczyna Kuriera 2001” 19 stycznia przedstawi widzom Telewizja „11 kanalas”. Inf. wł.

Biuro Analizy Problemów i Konsultacji Międzynarodowego Centrum Badań Naukowych i Edukacji udziela fachowej pomocy prawnej i technologicznej w sprawach zwrotu właścicielom mienia – ziemi, lasów, zbiorników wodnych, budynków mieszkalnych oraz gospodarczych.

Bezpłatnych konsultacji udzielamy we wtorki i czwartki w godz. 15-18 w Domu Polskim, ul. Naugarduko 76, tel. 33 68 14.

W celu skutecznego wykorzystania czasu, przeznaczonego na konsultacje, prosimy, w miarę możliwości, zawnazs zarejestrować się pod nr tel. 33 68 14. Informacja pod nr tel. 60 11 51.

Sklep d'Alby dodatkowo ufundował nagrodę "Dziewczynie "Kuriera"

Zauroczeni urodą Polek

Ostatnie spojrzenie do lustra. Elżbieta Klukowska w nowym kostiumie od d'Alby wygląda wspaniale

Wielkie show „Kuriera Wileńskiego”, które odbyło się w ubiegłą niedzielę w Domu Kultury Polskiej, tak się spodobało kierownictwu salonu odzieży francuskiej d'Alby, że postanowiono dodatkowo ufundować nagrodę tej, która zdobyła tytuł „Dziewczyny Kuriera”. Wczoraj Elżbieta Klukowska mogła wybrać sobie strój, który jej najbardziej się spodobał.

Dziewczyna naszego dziennika

wybrała elegancki czarny kostium z gustowną aplikacją na półokrągłym kołnierzyku. Faworytka publiczności, czytelników oraz zdobywczyni najwyższego tytułu konkursu wyglądała w nim uroczo. Na naszą prośbę Elżbieta przyniosła do sklepu nawet koronę, żeby nadać bardziej uroczysty charakter tej skromnej uroczystości.

Dyrektorka niedawno otwartego sklepu odzieży francuskiej Virgi-

nija Stigaitė powiedziała redakcji, że nie spodziewała się tak pięknej imprezy, była zauroczona urodą i sposobem bycia Polek wileńskich. Elżbieta od razu przypadła jej i projektantowi firmy Arūnasowi Masiulionisowi do gustu. „Ta dziewczyna ma indywidualność” – zaznaczył projektant. Uważa on, że uroda lalki Barbie dziś nie wzrusza, natomiast zwróci na siebie uwagę taka dziewczyna, która wyróżnia się własną indywidualnością.

Pani Virginija ma też satysfakcję z tego powodu, że zdobywczyni tytułu „Dziewczyna Elegancji” Grażyna Kowzan podczas konkursu tańca wystąpiła w stroju ze sklepu d'Alby. Sklep był gotowy ubrać na scenę trzy finalistki konkursu „Dziewczyna Kuriera”.

W sklepie, znajdującym się przy ul. Hetmańskiej, tuż obok apteki „Pod Łabędziem”, sprzedawane są wyroby francuskiej firmy „Zyga”. Właściciel jej Zygmunt Pianko przed trzema laty założył w Wilnie sieć szwalni, zatrudniającej ponad 400 osób. Materiały są dostarczane z Włoch i Francji, u nas szyje się ubrania dla pań, gotowa produkcja wędruje do krajów Europy, a niektóre wyroby do sklepu na wileńską Starówkę.

Przy okazji wręczenia kolejnej nagrody Elżbieta Klukowska za pośrednictwem redakcji „Kuriera Wileńskiego” przekazała słowa podziękowania czytelnikom gazety, publiczności, sponsorom, pracownikom redakcji za tak piękną imprezę, na której nasze dziewczęta mogą zaprezentować swoje talenty i zdolności.

Krystyna Adamowicz
Fot. Marian Paluszkievicz

Projektant mody firmy „Zyga” Arūnas Masiulionis oraz dyrektorka sklepu Virginija Stigaitė byli zachwyceni imprezą „Dziewczyna Kuriera”.

Wincuk zaprasza

Tradycyjnie, od wielu lat, zaraz po wyborach miss „Kuriera Wileńskiego” odbywa się koncert Wincuka Bałbatunszczyka z Pustaszyszek i jego przyjaciół.

Tym razem 20 stycznia 2002 r. o godz. 13.00 i 17.00 w Domu Polskim wystąpi Zespół Tańca Ludowego „Zgoda”, który przygotował zupełnie nowy program-niespodziankę, oraz gościnnie kapela ludowa „Pofojdoki” ze Szczytna (Polska).

Wincuk też będzie rozweselał swoimi gawędami.

Bilety do nabycia w księgarniach „Przyjaźń” i „Elephas” oraz przed koncertem, przy wejściu. Dobry nastrój gwarantują wesole piosenki w wykonaniu kapeli z Polski oraz swojskie tańce w dziarskim wykonaniu „Zgody”. Wincuk również nie pozwoli się smucić. Zapraszamy serdecznie!

Nietradycyjny „Velniū malūnas” w „Pepsi Zet”

Piwo, mąka, rogi, ogony

... Święta (dla niektórych każdy dzień jest świętem)... oczywiście, pełne piwa i wesolej przygody! Można je spędzić w przeróżny sposób – wszystko zależy od pomysłowości naszych szarych komórek!

Można spędzać wieczory w przepelnionych barach, przesiąkniętych tytoniową mgłą... Można także, siedząc w wygodnym fotelu, bezmyślnie gapić się w ekran telewizora u rodziców w mieszkaniu... Nie zabrania także nikt iść na dyskotekę do klubu ze stałymi bywalcami i nudnymi sztuczkami... Można także siedzieć i czekać (zimą, w innych porach roku zawsze można na kogoś czekać) na mistycznego Santa Clausa, Świętego Mikołaja czy Dieda Moroza... Ale, może najrozsądniejszym (najbardziej szalonym raczej) wyborem byłoby wytańczyć się z przyjaciółmi w prawdziwym diabelskim młynie?!

Szałość przygotowali...

Impreza „Velniū malūnas” stała się już przeszłością. Tradycyjny i świąteczny festiwal muzyki twardej „Velniū malūnas” spełnił swą misję – dał szansę wyjścia z podziemia muzycznego nowym zespołom o nietradycyjnej muzyce. Szałość przygotowały i obracały żarna formacje: „Shadowdances” (jedna

„Laukti Liko Nebedaug.”), „Mountainside” (legenda kowieńskich kabałków), „Hieronimos” (ekstremalne tony wydawane przez instrumenty pod kierunkiem duetu rodzinnego), „Saprophytes” (jedna z najbardziej zauroczających nadziei sceny – melodyjność i namiętność), „Saples” (5 lat w pełnych piwa uciarskich podziemiach i piwnicach), a także „Moonrise” (najlepszy zespół tegorocznego festiwalu „Naujas Kraujas”).

Tradycje

Tradycją stało się to, że na festiwal „Velniū malūnas” przychodzi się z dobrym humorem, diabelskimi makijażami, maskami i precyzyjnymi rogami! W tym roku uczestnicy mrocznego, zakrapianego piwem festiwalu byli jeszcze bardziej oryginalni i pomysłowi, a więc ciągle towarzyszyło uczucie, iż się jest w naprawdę wesołym młynie, w którym gospodarują gaci i kudłaci. Jedyńm smartwieniem było to, iż chodzić albo przepychać się, jak kto woli, w tłumie należało ze zdwojoną czujnością. A to z tego powodu, ażeby nie nastąpić jakiemuś rogatemu koledze na ogon. Tak, właśnie na ogon! Niektórzy sporządzili sobie fantastyczne ogony, które do spodni

ciągając przy demonstrowaniu swego ogona, – długo głowiłem się, jak go przymocować, a kiedy wysoczyłem 5 litrów ciemnobrunatnego płynu, w mojej biednej głowie zaświtała myśl, że potrzebuję agrafki! – powiedział kudłaty Irmantas.

Jak się później przekonał, ogon na agrafce naprawdę nie był bezpieczny, bo kiedy wszyscy podskakiwali w rytm ulubionych melodii, Irmantas za każdym podskokiem wydawał dźwięk „oj!”, „oj!”, „oj!”. Wytłumaczył nam, że agrafka nie wytrzyma ciężaru ogonka i rozpina się, a następnie kłuje go, naturalnie, w tyłek.

Rysunek na twarzy

Wspominaliśmy już o nietradycyjnych ozdobach twarzy! Otóż, nawet uwieczniliśmy jedną taką „mordczkę” na zdjęciu! Eglė z Radwiliškė i jej koleżanka Monika z Wilna, starają się jak najczęściej uczestniczyć w takich imprezkach, gdzie dominuje oryginalność i duch podziemia. Rodzice nie wiedzą, gdzie się ich małe dziewczynki bawią, a zresztą, co to ich obchodzi. Na festiwal „Velniū malūnas” zdecydowały się pójść, kiedy tylko zobaczyły zapowiedź „młyna” na stronie internetowej www.dangus.net i już wiedziały, że tam będą! W dniu przesilenia słonecznego. Musiały tam być. Były tam. Eglė zdecydowała się na czadowski makijaż. Przecież trzeba wykazać się oryginalnością, a skoro przyjaciółka ma talent plastyczny, to czyż twarz nie może być polem do popisu?

Dobra dziewczyna

– Nie jestem taka zepsuta, jak się może wydawać – mówi do mnie Eglė i uśmiecha się miło, chociaż z takim blackerskim makijażem to niezbyt się udaje – nie piję piwa i w ogóle nie używam „drugów”. Przyciąga mnie braterska atmosfera tego mrocznego miejsca. Nie słucham Britney Spears, a ten hałas jest cudowny!

Ile masz lat? Czternaście, piętnaście? – pytamy sympatyczną brunetkę z delikatną buzią, w czarnej długiej sukience.

– Mam czternaście lat – mówi nastolatka i także śmieje się.

Oryginalnie, czyli z diabelskim makijażem

Co dzieci robią na takich imprezach?

Z miotłą

Jak mogliśmy zapomnieć o tych z miotłami! Przecież czarownice wiernie towarzyszą rogatym i kudłatym. Najwięcej było tych, w czarnych kiecach, ciężkich sznurowanych butach i z czarnymi ustami. Oj! Zapomnieliśmy także o anemicznie bladej cerze czyli, jak określa ród męski, „ze szpachłówką”. Nie podano statystyk, ile serc złamała czarownica w czerwonej sexy, sexy sukience, ale z pewnością kilkadziesiąt par głodnych oczu zostawiła po sobie. Trochę gracji, melancholii, czaru, powabu, par zgrabnych nóg i zaklęcie gotowe... Trzymano się od niej z daleka pomimo przyciągania, bo mogła wyciągnąć swą różdżkę i zamienić każdego kudłacza w pokemona! Piękność jest zabójcza...

„Ruination”

Ten zespół promował nową płytę „Drive to Live”, czyli melodyjny epiczny metal/rock. W realizowaniu projektu pomógł najlepszy wokalista muzyki alternatywnej Sigitas Velyvius. 3 głębokie, oryginalne, romantyczne i równocześnie surowe kompozycje ucieszyły publiczność nową kosmiczną przestrzenią i nastrojem.

„Czekać Zostało Niedługo”

„Czekać Zostało Niedługo” („Laukti Liko Nebedaug”)

... a tak naprawdę czekać już nie ma potrzeby. Długo i niecierpliwie oczekiwany, przez dwa lata szlifowany debiut formacji „Notanga”, stał się realny. Otóż 6 utworów, spośród których aż 4 pełnometrażowe, łączące ze sobą elektroniczne dźwięki, metalizujące gitary, melodie folkloru i ezoteryczne wizje, a także cyber-folklor i to wszystko w jednym!

– To z serca mistycznych Prus energia, którą uwiecznili na „plycie” McKaras, Ugnius Lioge, Trolis (Obtest), Liukas (Girną Giesmės) i Donis. 32 minuty składankowego projektu nowej ery. Tańcz i do przodu!

Jak się robi rogi?

Otóż bez większego wysiłku. Oto macie krótki kurs, jak „wyprodukować” najbardziej zadziorne rogi.

1. Wypij piwa.
2. Weź grubszy papier. Najlepiej koloru czerwonego lub czarnego.
3. Wypij jeszcze piwa.
4. Przy pomocy cyrkla czy „na oko” nakreśl okrąg. Odległość między środkiem a brzegiem okręgu powinien być takiej długości, jakie rogi chcecie mieć. Wytnij okrąg.
5. Przetnij wzdłuż promienia i zrób stożek, to znaczy róg. Skleić i gotowe!
6. W taki sam sposób zrób drugi róg, nie zapominając, oczywiście, o punktach 1 i 3.
7. Przeciagnąć gumkę przez dziurki u podstawy rogów.
8. „Zamontować” na głowie.
9. Zerknij do lusterka. Uśmiechnij się. Wypij piwo, które jeszcze zostało w butelce albo zacznij nowe piwo!

Anna Bartoszewicz
Fot. autor

Agresywnych było w bród

z najstarszych, najbardziej uduchowionych i tajemniczych formacji litewskich z aurą ciemności), „Ruination” (powrót z nową energią i minialbumem „Drive to Live”), „Notanga” (pełen energii cyber-folklor i nareszcie narodziny „płyty” –

były przytwierdzone agrafką, a to z kolei było niebezpieczne.

Tajemnicze „oj!”, „oj!”, „oj!”

– Zrobiłem go własnoręcznie, – z dumą chwalił się jeden bies, krę-

Polska w Twoim domu

- Rozrywka - to: koncerty, festiwale, magazyny muzyczne, spotkania z gwiazdami, nowości i przeboje sprzed lat, to także świetne programy kabaretowe.
- Najlepsi polscy aktorzy w znakomitych spektaklach "Teatru Telewizji". W repertuarze sztuki współczesne i klasyczne, dramaturgów polskich i światowych.

TV POLONIA

... i nareszcie wokalista "Notangi" w akcji!

Tajemnice aromaterapii

Sposób na zimowe smutki

Olejki eteryczne trafiają do organizmu na dwa sposoby: przez drogi oddechowe lub przez skórę
Fot. archiwum

Jeśli mężczy cię jakaś dolegliwość, np. źle sypiasz lub często boli cię głowa, spróbuj wykorzystać uzdrawiającą moc olejków eterycznych. To bardzo przyjemna, a zarazem skuteczna terapia – inhalacje, kąpiele, masaże.

Dobroczynna moc olejków znana jest od wielu wieków. Już starożytni Egipcjanie namaszczeni swe ciała wonnymi olejkami, broniąc się przed skutkami suchego klimatu. Grecy natomiast stosowali olejki do relaksującego masażu. W jaki sposób skojarzono, że aromaty mają cudowną wpływ na zdrowie? Wytwórcy olejków zauważyli, że chorują rzadziej od innych, a zarazy omijają ich domy. Najdawniejsze zapiski na temat destylacji olejków, pochodzące sprzed ok. 3000 lat p. n. e., znaleziono na Dalekim Wschodzie.

Natomiast terminu „aromaterapia” pierwszy użył w latach 20. francuski chemik Rene Gattefosse. Lecznicze właściwości olejków odkrył przypadkowo – niechcący wylał olejek lawendowy na poparzoną dłoń. Ból minął niemal natych-

miast, a skóra zaczęła się szybko i ładnie goić.

Aromaterapia to leczenie zapachem. Olejki eteryczne potrafią błyskawicznie zmobilizować ciało do walki z dolegliwościami. Trafiają do organizmu na dwa sposoby: przez drogi oddechowe lub przez skórę. Wdychane, już po kilkunastu sekundach docierają do centralnego układu nerwowego, który rozpoznaje ich woń i reaguje odpowiednimi emocjami – uspokaja lub pobudza. Olejek jaśminowy, na przykład, niemal natychmiast poprawia krążenie krwi – działa jak filiżanka mocnej kawy.

Jeśli nie ma przeciwwskazań, można dolegliwości leczyć również zapachem.

Na zmęczenie psychiczne i trudności z koncentracją dobry jest olejek rozmarynowy. Bergamotowy oraz lawendowy jest niezastąpiony na napięcia, depresje i stres. Z nadciśnieniem i lękami poradzi sobie olejek cytrynowy, grypę oraz inne infekcje wirusowe z pewnością pokona – cynamonowy.

Spróbuj, a przekonasz się, że to działa.

Moda

Niezastąpiona

Wisi w każdej szafie, choć czasem o niej zapominamy. Doskonała od rana do wieczora. Do biura i na uroczyste spotkania. Oczywiście, mówimy o białej bluzce!

Zwolenniczki stylu sportowego wybiorą taką przypominającą krojem męską koszulę. Kobiety lubiące ozdoby, a więc plisy, przymarszczenia, hafty i koronki, sięgną po eleganckie bluzki w stylu lat czterdziestych. W śnieżnej bieli świetnie będą się prezentowały kobiety o typie urody „lata” lub „zimy”, preferujące kontrastowe zestawienia. Natomiast odcienie écru (mleczne beże) podkreślą urodę ciepłej karnacji „wiosen” i „jesieni”.

Białą bluzkę możemy nosić i do spodni, i do spódnicy. Jeśli dodamy do niej jedwabny szalik lub krawat,

broszkę, sznurek perel lub efektowny naszyjnik – odmieni to charakter stroju i doda mu szyku.

Stronę przygotowała Alina Sobolewska

Jak uniknąć miłosnej pomyłki

Nie oczekuj cudów

Wiele małżeństw trwa przez długie lata, ale są też takie, które rozpadają się z byle powodu. Co przesądza o trwałości lub rozpadzie związku? Od czego zależy szczęście w miłości?

Proponujemy sondę dla tych młodych kobiet, które wolą uczyć się na błędach innych niż własnych. Być może doświadczenie innych kobiet będzie pomocne dla tych, które dopiero planują założenie rodziny.

Nie ma recepty na udany związek, jednak są... porady kobiet, które taki związek założyły i co więcej czują się w nim szczęśliwe. A o to przecież najbardziej chodzi.

Psycholog radzą regułę trzech „nie”. Po pierwsze – nie wiązać się zbyt młodo, ponieważ badania wykazują, że najwyższy wskaźnik ryzyka rozpadu związku występuje w grupie małżeństw zawartych bardzo młodo. Po drugie – nie wiązać się zbyt szybko. Kilka miesięcy bliskiej znajomości zwykle nie wystarcza, by wzajemnie poznać swoje dobre i złe strony (choć zbytnie długie spotkanie się ze sobą też nie gwarantuje szczęścia, ale...). I po trzecie – nie oczekiwać cudów. Jeśli marzysz, że partner będzie cię rozumiał i spełni każde twoje pragnienie, czeka cię rozczarowanie. Oczywiście, powinnaś szukać w nim oparcia i zrozumienia, ale bądź przy tym realistką!

Dalia, 58 lat, pedagog

W momencie podjęcia decyzji o przyszłym małżeństwie kobieta powinna odpowiedzieć bardzo szczerze przed sobą na jedno bardzo ważne pytanie: czy potrafisz kochać jego takim, jakim jest dziś. Może nieco skąpym, a czasami zazdrosnym. Nie można myśleć o jakimkolwiek wychowaniu partnera po ślubie. Wiem z własnego doświadczenia, że negatywne cechy charakteru w małżeństwie jedynie nasilają się. Owszem, są kobiety, którym udało się złagodzić pewne cechy swego małżonka, które je drażniły, ale z czasem przestały go szanować właśnie za uległość w tym „złagodzeniu”.

Katarzyna, 47 lat, ekspedientka

Kobieta powinna decydować się na związek jedynie z tym mężczyzną, przy którym czuje się bezpieczna. Z człowiekiem, który jest agresywny, często się złości czy obraża, kobiecie nie będzie łatwo. Ale zbytnia zależność czy uległość jest jeszcze gorsza. Jeżeli człowiek mając 20-25 lat sam nie potrafi podjąć

Nie ma recepty na udany związek, jednak są przykłady, gdy małżonkowie do starości czują się w nim szczęśliwi i bezpieczni
Fot. archiwum

żadnej decyzji, jest uzależniony od pomocy albo akceptacji rodziny, nigdy nie da małżonce oparcia w trudnych chwilach. A przecież decydując się na małżeństwo tego najbardziej potrzebujemy.

Jurgita 31 lat, pracownik socjalny

Zakładać rodziny powinni ludzie o podobnych poglądach, planach, zainteresowaniach. Kiedy partnerów wiele różni, łatwo o konflikty. Aby nie dopuszczać do konfliktów, trzeba ciągle szukać kompromisów, ciągle się przełamywać, iść na ustępstwa. A to nie trwa zbyt długo, z czasem brakuje cierpliwości albo też chęci. Nie znaczy to bynajmniej, że małżonkowie nie muszą mieć różniących się zdań, jednak jeżeli chodzi o sprawy zasadnicze, powinni być jednomyślni – takie małżeństwo oprze się każdym życiowym burzom i wiatrom.

Danuta, 43 lata, księgowa

Kobieta współczesna konieczna powinna przeczytać kilka książek o różnicach płci. Swoje emocje kobiety wyrażają słowami i często tego samego oczekują od partnera. A oni są zupełnie inni! Mężczyźni nie są skłonni do jakichkolwiek zwierzeń. Wolą swe uczucia wyrażać w inny sposób: spojzeniem, uśmiechem. Nie czekajcie, aż zgadnie, o co wam naprawdę chodzi, tylko o wszystkim powiedzcie i wyjaśnijcie.

Bożena, 35 lat, nauczycielka

Udanych małżeństw jest nie-

wiele, ponieważ bardzo często oboje małżonkowie popełniają błędy, ale każdy jest pewny, że zmienić się powinien jedynie partner. Są też ludzie, którzy małżeństwo traktują jako konkurencję. Jeden jest lepszy, więc drugi powinien być gorszy. Zaczyna się rywalizacja – kto wygra. Przypomnijmy nasze weselne obrzędy – panna młoda powinna pierwsza ujrzyć jadącego młodego przez okno. Po co? Żeby rządzić w rodzinie, taka jest tradycja. Uważam, że wystarczy zrozumieć, że jesteśmy członkami tej samej drużyny, że nie gramy przeciwko sobie.

Juraté, 37 lat, urzędniczka

Życie składa się z sukcesów i porażek. Niestety tych drugich zdarza się więcej. Wówczas ludzie mają skłonność do tego, by winą za swoje niepowodzenia obarczać kogoś innego. Kogo? Najlepiej tego, kto jest najbliższy – żonę lub męża. Ona nie skończyła studiów i nie ma dziś pracy, bo on nie zarabiał dostatecznie i nie mogli pozwolić na opiekunkę do dziecka. On zrezygnował z propozycji lepszej pracy, bo ona jest przeciwko zmianie miejsca zamieszkania. Przykłady można by mnożyć. Wiadomo, że jest nietrafne, jednak trzeba nauczyć się przyznawać do własnej winy, wówczas nie będziemy przekładać ją na kogoś innego, a przez to zaoszczędzimy sobie wielu konfliktów i rozczarowań.

Zanotowała Alina Sobolewska

Dzieje smaku

Ciasta przekładane

Wymagają sporo zachodu i nie są tanie, toteż przygotowujemy je tylko na szczególnie uroczyste okazje.

Tort serowo-miodowy

Biszkopt: 4 jaja, 80 g mąki pszennej, 50 g mąki ziemniaczanej, 120 g cukru, cukier waniliowy.

Białka ubić na sztywną pianę, pod koniec ubijania dodać połowę cukru i cukier waniliowy. Żółtka utrzeć z resztą cukru, połączyć z pianą z białek i wymieszaną mąką. Ciasto włożyć do wysmarowanej tłuszczem tortownicy o średni-

cy 23-26 cm i piec 30-40 min. w temperaturze 190 stopni.

Masa: 300 g tłustego twarogu, 3 żółtka, 100 g masła, 100 g cukru, 2 łyżeczki żelatyny, cukier waniliowy.

Żelatynę rozpuścić w 2-3 łyżkach gorącej wody. Żółtka utrzeć z cukrem i cukrem waniliowym. Zmielony twaróg utrzeć z miękkim masłem i dodawaną po łyżce masą żółtkową, wymieszać z ostudzoną żelatyną.

Poncz: niepełna szklanka miodu pitnego, łyżka soku z cytryny.

Ostudzony biszkopt przeciąć na dwa krążki, nasaczyć je ponczem. Dolny krążek posmarować większą

częścią kremu (ok. 2/3), przykryć drugim i posmarować z wierzchu pozostałym kremem. Udekorować według własnego pomysłu np. konfiturami, wiórkami czekolady lub posiekanymi orzechami. Wstawić do lodówki na kilka godzin.

Rozmowa z Algirdasem Sysasem, przewodniczącym sejmowego komitetu ds. społecznych i pracy

Reformy w imię pokoju społecznego?

W ostatnich miesiącach miniego roku Sejm RL sporo uwagi poświęcił omawianiu kwestii społecznych: zaproponowano wiele zmian i poprawek do istniejących ustaw. Jakie sprawy dla Litwy są najbardziej aktualne?

Największym problem gnębiącym Litwę jest bezrobocie. A inne problemy w mniejszym lub większym stopniu są ze sobą związane. Doskwiera nam niedoskonałość systemu wynagrodzenia za pracę, poczynając od sfery budżetowej, która już wiele lat nie może się ustakować. Stąd też wynikają liczne naruszenia w sektorze prywatnym. Nadal nie ma żadnego systemu, ponieważ ludzie wykonujący taki sam rodzaj pracy w jednym przedsiębiorstwie mogą otrzymać dziesięciokrotnie się różniące wynagrodzenie. To jest bezład, który w Europie nie może istnieć. Tam są odpowiednie porozumienia, umowy, nie mówię już o opiece społecznej czy wsparciu i pomocy dla rodzin. Jest też przemyślany system świadczeń.

Nie mniej ważnym problemem pozostaje reforma emerytalna. Pracy wystarczy na dziesięć lat do przodu. Nasz komitet wychodzi z założenia, że wszystkie luki w ustawach trzeba wypełnić. Po dyskusjach w komisji doszliśmy do wniosku, że należy zmienić artykuł 9 Ustawy o umowie o pracę oraz 25 artykuł Ustawy o urlopach nieodpłatnych, które by ograniczyły prawa pracowników.

Dlaczego prawa pracowników, przeciw i tak nie za wiele tych praw mają?

Nasza propozycja jest właśnie taka, ponieważ z praw przysługujących pracownikom w zasadzie korzystają pracodawcy. W obecnie obowiązującej ustawie istnieje taka zasada, że terminową umowę można zawrzeć na życzenie pracownika. Tylko taki wariant jest możliwy: że pracownik prosi, a pracodawca się z tym zgadza lub nie. A nasze życie wszystko przewróciło do góry nogami. Teraz i urlopy nieodpłatne, i umowy terminowe są narzucane pracownikom. Dlatego też komitet zaczął to aktualizować. I, jak na razie, nie wpłynęło żadnej skargi od pracowników. Za to otrzymałem setki skarg od pracodawców, którzy ubolewają, że nie będą mogli zawierać umów terminowych. Oni nawet nie uświadamiają, że to nie jest ich prawo. Ale nie posiadanie tego prawa stało się na tyle rzeczywiste, że w ostatnich latach przy-

Algirdas Sysas uważa, że równowaga społeczna w wielkim stopniu zależy od rozsądnego Kodeksu Pracy
Fot. archiwum

zwyczajili się robić to, co chcą. Także w tej dziedzinie jest wiele do zrobienia, bo bardzo często cierpią pracownicy i bardzo poważnie. Przy umowie terminowej pracownik zostaje bez prawa do zrezygnowania z pracy wcześniej. Zwłaszcza jest to aktualne w dużych centrach handlowych.

Oczywiście, terminowe umowy są potrzebne w takich sferach, jak rolnictwo, budownictwo, gdzie można wykonywać prace sezonowe. Ale wystarczy innych norm prawnych, które mogą regulować te kwestie.

Urlopy nieodpłatne, komu są wygodniejsze – pracodawcy czy pracownikowi?

Moi oponenti twierdzą, że takie urlopy są potrzebne na naukę, studia, egzaminy. Ale przecież są ustalone dodatkowe normy, które przewidują czas na naukę, wykłady, zaliczenia. Obecnie na nieodpłatnych urlopach najbardziej żerują pracodawcy. Innymi słowy, oszczędzają na koszt pracownika. Wypychają go na urlop, nie dając nic w zamian. Potrzebna jest jasność: albo jest miejsce pracy i jest obsadzone, albo jest puste. Z pozycji pracownika powinno to wyglądać tak samo. Jeśli zaczyna pracować, to chce zarabiać, a nie tylko cieszyć się tym, że tę pracę ma. Powinniśmy tę dziedzinę uporządkować. Jeżeli w kraju mamy

pracodawców. Podstawowe alternatywy dotyczą przedstawicielstwa, mianowicie, kto ma przedstawiać interesy pracowników. Upatruję tu spekulację ze strony pracodawców, ponieważ jestem przedstawicielem związków zawodowych – dobrze znam zdanie pracodawców. Pracodawcy apelują, że chcą mieć umowy zespołowe, a ponieważ nie ma związku zawodowego, nie mają z kim ich zawierać.

Dlatego też powinny się znaleźć rady pracy, z którymi mogłyby podpisać umowy zespołowe.

Ale paradoks polega na tym, że tam, gdzie powstają związki zawodowe, robi się wszystko, by ich nie było.

Co znaczy „rada pracy”?

Tego jeszcze nikt nie wie, bo nie ma aktów normatywnych, które by określili ich prawa, obowiązki, funkcje i porządek, jak będą wybrane. Z mego punktu widzenia, może to być tak, że znowu dyrektor czy kierownik będzie proponować do rady pracy swoich ludzi i tym samym udzieli im pełnomocnictw do podpisywania umów zespołowych. Chociaż z drugiej strony wątpię, czy po uprawomocnieniu rady pracy liczba umów zespołowych wzrośnie. To sprawa wszystkich pracujących, by myśleć, dlaczego nam za pracę płać tak mało, dlaczego nasza praca jest niedoceniona. Jeżeli by nie było dochodu, gdyby przedsiębiorstwa nie były rentowne, można byłoby zrozumieć, że jest ogólny upadek. Ale wszystkie wskaźniki przemawiają za tym, że gospodarka ma tendencję wzrostu, PKB (Produkt Krajowy Brutto – przyp. autora) wzrasta, a wynagrodzenia stoją na miejscu, albo maleją. Możemy się pocieszyć, że przed kilkoma miesiącami przez naszą większość w parlamencie zostały przyjęte poprawki do Ustawy o umowach zespołowych, w których zapisano możliwość prawnego zawierania branżowych umów o taryfach.

Komu jest wygodna branżowa umowa o taryfach?

Wcześniej umowy zespołowe były zawierane tylko na poziomie przedsiębiorstwa – i związku zawodowego.

Tymczasem na Zachodzie jest tak, że umowa na poziomie przedsiębiorstwa to tylko niewielki dodatek. Podstawowa umowa to ta – kiedy wszyscy pracownicy przemysłu żywnościowego podpisują umowy ze zrzeczeniem pracodawców tego przemysłu. Omawiają wszystkie ta-

ryfy, według kategorii, kwalifikacji, dodatkowych wypłat. I to jest właśnie branżowa umowa o taryfie, która jest ważna przez rok. W takich przypadkach zanika potrzeba i konieczność negocjować na poziomie najniższym. U nas, po pierwsze, nie ma wystarczająco ludzi, którzy by mieli kwalifikacje i dostateczną wiedzę, by zawrzeć wygodną dla siebie umowę. Najczęściej to bywa dyktat dzikiego kapitalizmu albo kapitalizmu socjalistycznego.

Jaki model reformy emerytalnej byłby idealny dla Litwy?

Oczywiście, idealnego nigdy nie będzie. Po prostu trzeba iść drogą jak najmniejszych strat i problemów. Dlatego uważam, że musielibyśmy brać przykład z krajów zachodnich, gdzie są państwowe ubezpieczenia – takie jak u nas „SoDra” i dobrowolne spółki ubezpieczeń, zachęcające poprzez ulgi podatkowe. Ponieważ w taki sposób ubezpieczaliby się nie wszyscy – dla państwa to by było mniej uciążliwe. I gdyby się okazało, że system taki jest niewystarczająco efektywny – każdy miałby szansę z dobrowolnego ubezpieczenia przejść do obowiązkowego, zaliczając to, co już wpłacił. Przedstawiciele Funduszu Walutowego, którzy nas często odwiedzają, ukierunkowują nas na zakładanie obowiązkowych funduszy oszczędnościowych. Jednakże sami takowych nie mają. Z wielką rezerwą na to patrzą i Brytyjczycy, i Niemcy. Wszystkie eksperymenty są dokonywane w Europie Centralnej i Wschodniej. Najpierw praktykowano takie modele w Ameryce Łacińskiej. Jako pozytywny przykład podają nam Chile, ale tam również wielu zbankrutowało, i realnie nic dobrego dla ludzi to nie przyniosło. Na proponowany model reformy emerytalnej poprzez wprowadzenie filaru obowiązkowego funduszu oszczędnościowego w naszym kraju patrzę z pewną rezerwą. Pociągnie to za sobą ogromne środki. Trzeba, by w historii zostało odnotowane, że byli ludzie, którzy myśleli inaczej. Ale jeżeli będzie polityczne rozwiązanie, to będzie. Bardzo szkoda, że o wszystkich skutkach takich reform nie informujemy obywateli. Nie chcemy też im powiedzieć, że wiek emerytalny w przyszłości zostanie wydłużony do 65 lat. Bo kto odważy się to potwierdzić przed wyborami prezydenckimi, następnie samorządowymi, a w końcu przed wyborami do Sejmu...

Rozmawiała Irena Mikulewicz

Więści z Ukrainy

Życie ponad stan

Od Nowego Roku na Ukrainie emerytury podniesiono średnio o 10 proc..

Minimalna emerytura to 79 griwien (ok. 15 dolarów), maksymalna – 129 griwien (24 dolary). Na mocy decyzji rządu, odład ludzie, pracujący w niebezpiecznych warunkach, będą otrzymywali maksymalną emeryturę równą 32 dolarom amerykańskim.

W roku 2001 na Ukrainie emerytury podnoszono trzy razy. Obecnie mieszka tam 14 milionów emerytów. Minimalny koszyk konsumenta wynosi 342 griwiny, tj. 65, 5 USD.

Pytacie – odpowiadamy

O przywróceniu prawa własności

Pan Janusz Gulbinowicz z Wilna pyta, czy dzieci siostry jego matki, mieszkające obecnie w Polsce, mogą upoważnić go do odzyskania należącej się im części ziemi rolnej i lasu.

Według art. 2 Ustawy RL o przywróceniu prawa własności obywateli do nieruchomości, lasu, ziemi, zbiorników wodnych, domów mieszkalnych, budynków o przeznaczeniu gospodarczo-komercyjnym, prawo własności jest przywracane tylko obywatelom Republiki Litewskiej, jeżeli ci obywatele

w czas, czyli do 31 grudnia 2001 roku, złożą podania o przywrócenie własności.

Nie posiadając prawa do przywrócenia własności do mienia nieruchomości osoba nie ma prawa upoważnić obywateli RL do wykonania procedur przewidzianych w ustawie.

Jedynie przyznając im obywatelstwo RL można byłoby realizować ich prawa wobec innych na zasadzie upoważnienia.

Algirdas Rukšėnas
radca prawny

Ustawa o społecznej pomocy pieniężnej

Efektywne rekompensowanie

Przewodniczący sejmowego komitetu ds. społecznych i pracy Algirdas Sysas zachęca rząd, by jak najszybciej zdecydował się i przedstawił do Sejmu przygotowany przed trzema laty projekt Ustawy o społecznej pomocy pieniężnej.

Szef komitetu wyraża nadzieję, że po wzroście cen ten dokument przyczyniłby się do bardziej efektywnego rekompensowania rozmaitych świadczeń. Według Sysasa, w tym momencie już działa odpowiedni mechanizm, rekompensujący skok cen, jednak, jego zdaniem, trzeba go jeszcze doskonalić. „W ustawie należałoby przewidzieć, że po wzroście cen wszystkie świad-

czenia zostałyby automatycznie zindeksowane, nie tylko płace zarobkowe, ale też emerytury, stypendia i świadczenia społeczne” – mówił na konferencji prasowej Sysas.

Kierownik komitetu zaznaczył też, że po uchwaleniu ustawy o społecznej pomocy pieniężnej została by zlikwidowana już 11 lat nie działająca ustawa o gwarancji dochodów. Wątpi on, czy do połowy roku takie indeksowanie byłoby możliwe, ponieważ budżet na przyszły rok jest już zatwierdzony. Jednakże, jego zdaniem, nowy mechanizm rekompensowania z powodu skoku cen można byłoby uwzględnić omawiając poprawki do budżetu.

